

[Lissa Mathiasen]

reelt problem, er gået ned, og at de lokale instanser har opfanget de signaler, vi kom med under debatten. Det synes jeg er ganske glædeligt at kunne konstatere.

Som det er fremgået, er vi ikke umiddelbart enige med ministeren på en række af de områder, som er nævnt i forslaget, og slet ikke i ministerens begrundelser, men vi vil da godt være med til at diskutere det. Det fører mig til principielt at fremhæve, at hvis vi skal give en så vidtgående bemyndigelse som den, ministeren her ønsker, så ønsker vi, at ministeren forpligter sig til, forinden han foretager vidtgående ændringer i reglerne om adoption som følge af bemyndigelsen, at forelægge disse for retsudvalget til orientering og eventuel drøftelse.

Annelise Gotfredsen (KF):

Der ligger et stort forarbejde til grund for dette forslag til ændring af adoptionsloven. Der har været en forespørgselsdebat her i folketinget, der har været møder på Marienborg, og der har været foretræde af forskellig slags for retsudvalget.

Jeg vil takke justitsministeren for, at der foreligger disse ændringer af adoptionsloven, som i høj grad imødekommer synspunkter, som også det konservative folkeparti har lagt vægt på, og som vor tidligere ordfører, Lis Møller, fremhævede og kæmpede for med stor energi og medfølelse. Jeg vil i øvrigt henvise til debatten og til Lis Møllers indlæg i januar måned.

Der er ingen tvivl om, at adoptionsregler tidligere bundede i hensynet til barnets tarv, og der skal heller ikke være nogen tvivl om, at det er det overordnede formål med de ændringer, vi nu skal tage stilling til. Men der kan jo være forskellig vurdering af, hvilke forhold der tjener barnets tarv bedst, om ikke der også er grund til at tage hensyn til adoptivforældrene. Dette lovforslag viser forståelse for, at der må være en grænse for, hvad man kan og skal undersøge af familiemæssig karakter, forhold, som muligvis og højst sandsynligt ikke har nogen indflydelse på det hjem, de pågældende forældre vil kunne give et adoptivbarn. Det må være et krav, at folk behandles menneskeligt.

Vi er tilfredse med, at ministeren nu tager skridt til at ændre nogle af de forhold, der har været mest kritik af, og lemper nogle be-

tingelser, hvor det i sig selv kan være tvivlsomt, om de har den store betydning for barnets tarv, og som især kan være belastende for adoptivforældrene, som jo er i en belastende og enerverende situation. Jeg skal ikke komme med eksempler, det er gjort før - dér kan jeg også henvise til den tidligere debat. Jeg vil gerne omtale nogle af ændringerne.

Vi er tilfredse med, at man overflytter adoptionssamrådene til statsamterne, og vi er tilfredse med, at man søger at forenkle undersøgelserne, således at antallet og omfanget af de indhentede oplysninger, herunder også specialundersøgelserne, bliver beskåret. Vi mener, det er rigtigt, at det er justitsministeren, der som den politisk ansvarlige instans får kompetencen til at opstille generelle regler, og vi finder, det er rigtigt, at det ikke er adoptionsankenævnet, der opstiller disse generelle regler.

Vi vil gerne med fru Lissa Mathiasen i udvalget drøfte betingelserne om alder, samlivets varighed og enliges mulighed for at adoptere, men vi finder, at de ændringer, der gives udtryk for i bemærkningerne til forslaget, er rigtige, og vi kan for vort partis vedkommende anbefale forslaget.

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, at ministeren fortjener ros for ting. For det første den hurtige handling i fortsættelse af den debat, vi havde i januar måned 1983, og for det andet den vældige åbenhed, hvormed ministeren har lagt hele forslaget frem. Flere steder står der, at ministeren her er helt indstillet på at drøfte tingene med udvalget, og der kan være andre instanser.

Vi er vel nok tilbøjelige til, når vi arbejder med spørgsmålet om adoption, mest at hæfte os ved de tilfælde, hvor der har været nogle ikke tilfredsstillende løsninger for hverken de forældre, der har søgt om at få et adoptionsbarn, eller for børnene. Siden 1968 er der blevet anbragt omkring 5.000 udenlandske børn i danske hjem, og der er 600 forældre, der venter på at få et barn. Det tager jeg som udtryk for, at der er umådelig mange eksempler på, at det virkelig er lykkelige forældre og lykkelige børn, der er kommet ud af det arbejde, der er gjort inden for adoptionsadministrationen.